लोकविग्रहयुक्तस्यनारदस्यास्थिरस्यच॥ विधिश्चवेकुतःप्रीतिःसंयोगःकुत्रतैःसह॥ २२॥ सूतउवाच अत्र
तेकीर्तयिष्यामिभक्तिपुष्टंकथानकम्॥ शुकेनममयत्प्रोक्तंरहःशिष्यंविचार्यच॥ २३॥ एकदातुविशालायांचत्वा
रोऋषयोऽमलाः॥ सत्संगार्थंसमायाताददृशुस्तत्रनारदम्॥ २४॥ कुमाराऊचुः कथंब्रह्मन्दीनमुखःकुतश्चि
तातुरोभवान्॥ त्वरितंगम्यतेकुत्रकुतश्चागमनंतव ॥ २५ ॥ इदानींशून्यचित्तोऽसिगतवित्तोयथाजनः॥ तदेवंमु
क्तसंगस्यनोचितंवदकारणम्॥ २६॥ नारदउवाच अहंतुपृथिवींयातोज्ञात्वासर्वोत्तमामिति ॥ पुष्करंचप्रया
गंचकाशींगोदावरींतथा॥ २७॥ हरिक्षेत्रंकुरुक्षेत्रंश्रीरंगंसेतुबंधनम्॥ एवमादिषुतीर्थेषुभ्रममाणइतस्ततः॥ २८॥
नापश्यंकुत्रचिच्छर्ममनःसंतोषकारकम्॥ कलिनाऽधर्ममित्रेणधरेयंबाधिताऽधुना ॥ २९॥ सत्यंनास्तितपःशौ
चंदयादानंनविद्यते॥ उदरंभरिणोजीवावराकाःकूटभाषिणः ॥ ३० ॥ मंदाःसुमंदमतयोमंदभाग्याह्युपद्रुताः॥
पाखंडनिरताःसंतोविरक्ताःसपरिग्रहाः॥ ३१ ॥ तरुणीप्रभुतागेहेशालकोबुद्धिदायकः ॥ कंन्यायाविक्रयोलोभा
द्दंपतीनांचकल्कनम् ॥ ३२ ॥ आश्रमायवनैरुद्धास्तीर्थानिसरितस्तथा ॥ देवतायतनान्यत्रदुष्टैर्नष्टानिभूरिशः
॥ ३३॥ नयोगीनैवसिद्धोवानज्ञानीसत्क्रियोनरः ॥ कलिदावानलेनाद्यसाधनंभस्मतांगतम्॥ ३४॥ अदृष्टशूला
जनपदाःशिवशूलाश्चतुष्पथाः॥ कामिन्यःकेशशूलिन्यःसंभवंतिकलाविह ॥ ३५ ॥ एवंपश्यन्कलेर्दोषान्पर्यटन्न
वनीमहम्॥ यामुनंतटमापन्नोयत्रलीलाहरेरभूत्॥ ३६॥ तत्राश्चर्यंमयादृष्टंश्रूयतांतन्मुनीश्वराः॥ एकातुतरुणीत
त्रनिषण्णाखिन्नमानसा॥ ३७॥ द्वौवृद्धौपतितौपार्श्वेनिःश्वसंतावचेतनौ ॥ शुश्रूषंतीप्रबोधंतीरुदंतीचतयोःपुरः
॥ ३८॥ दशदिक्षुनिरीक्षंतीरक्षितारंनिजंपुनः॥ वीज्यमानाशतस्त्रीभिर्बोध्यमानामुहुर्मुहुः॥ ३९॥ दृष्ट्वादूराद्गतः
सोऽहंकौतुकेनतदंतिकम् ॥ मांदृष्ट्वाचोत्थिताबालाविह्वलाचाब्रवीद्वचः ॥ ४० ॥ बालोवाच भोभोसाधो
क्षणंतिष्ठमच्चिंतामपिनाशय ॥ दर्शनंतवलोकस्यसर्वथाऽघहरंपरम् ॥ ४१ ॥ बहुधातववाक्येनदुःखशांतिर्भवि

पंचत्रिंशत्श्लोकलापनश्लोकः ॥ अदृमन्नंशिवोवेदःशूलोविक्रयउच्यते ॥ केशोभगमितिप्रोक्तमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १ ॥